

Brussel, 12 oktober 2009.

**Open brief aan de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken
Wapenwet: oproep tot gezond verstand**

Mijnheer de Minister van Justitie,
Mevrouw de Minister van Binnenlandse Zaken,

Op 24 april laatstleden werd in het Belgisch Staatsblad het Koninklijk Besluit dd. 14 april 2009 gepubliceerd waarbij het KB van 24 april 1997 gewijzigd werd m.b.t. de bepaling van de veiligheidsvoorwaarden bij opslag, het voorhanden hebben en verzamelen van vuurwapens of munitie, van kracht geworden vanaf 25 april 2009.

Dit besluit bepaalt onder andere de voorwaarden voor het bewaren (opslaan) en het transport van vuurwapens.

Als belangenvereniging voor de jagers en jachtwachters in België, is de Koninklijke Sint-Hubertus Club van België (KSHCB) in de eerste plaats overtuigd van de noodzakelijkheid om veiligheidsmaatregelen in acht te nemen bij het bewaren, vervoeren en gebruiken van vuurwapens en munitie, zeker en eveneens door jagers en jachtwachters. Maar anderzijds is de KSHCB voor haar leden bezorgd om de praktische uitvoerbaarheid van opgelegde veiligheidsmaatregelen. Helaas moeten wij vaststellen dat enkele belangrijke bepalingen van het KB geen rekening houden met de realiteit. Waarschijnlijk als gevolg van het niet voldoende vooraf doorspreken van deze nieuwe bepalingen met de betrokken groepen van wapengebruikers.

Dit besluit is op enkele belangrijke punten ontoepasbaar.

Het doel van de bepalingen vastgelegd in het KB van 24 april 1997 is een grotere veiligheid te waarborgen in het kader van het vervoer, het bezit en het wettelijke gebruik van wapens. Uit de ervaring blijkt dat een aantal van de nieuwe bepalingen op het terrein ontoepasbaar zijn, overdreven zijn t.a.v. gebruikelijke veiligheidsnormen en soms zelfs nutteloos..

Nemen we de voorwaarden ter hand voor het vervoer van een lang vuurwapen toegelaten voor de jacht.

Volgens Art. 15 van het nieuwe KB van 24 april 1997, mag een particulier een vergunningsplichtig wapen slechts vervoeren indien volgende voorwaarden nageleefd worden:

- 1° het wapen is ongeladen en de vervoerde magazijnen zijn leeg;
- 2° het wapen is onbruikbaar gemaakt door een veiligheidsslot of door het wegnemen van een voor zijn werking essentieel onderdeel;
- 3° het wapen wordt buiten het zicht en buiten handbereik vervoerd, in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 4° de munitie wordt veilig verpakt vervoerd in een geschikte en slotvaste koffer of etui;
- 5° als het vervoer met de wagen gebeurt, worden de koffers of de etuis met het wapen en de munitie vervoerd in de slotvaste koffer van het voertuig. Deze bepaling is niet van toepassing op het jachtterrein;
- 6° het voertuig blijft niet zonder toezicht achter.

Algemene commentaar betreffende de voorwaarden 2°, 3° en 5°

Deze verplichtingen cumuleren. Het KB is strenger dan de Wapenwet.

De alternatieve voorwaarden van de Wet van 8 juni 2006 (Art. 21, § 1: Tijdens het vervoer dienen de vuurwapens ongeladen en verpakt te zijn in een afgesloten koffer, of voorzien te zijn van een trekkerslot of een equivalente beveiliging) worden cumulatief en de verplichting wordt toegevoegd om het transport van de afgesloten wapenkoffer of foedraal te doen in de gesloten koffer van de wagen.

Deze nodeloze herhaling heeft geen enkele invloed op het beoogde doel aangezien het toepassen van één enkele van deze voorwaarden reeds het doel bereikt, nl. het niet onmiddellijk kunnen beschikken over een operationeel wapen. Daartegenover staat dat deze cumul voor de burger een groter risico inhoudt om gesanctioneerd te worden indien hij, zonder enig kwaad opzet, zou nalaten één of twee van deze drie voorwaarden na te leven terwijl het onmiddellijk operationele karakter van het wapen geneutraliseerd werd door het toepassen van één enkele verplichting.

Naast dit risico is deze bepaling een aantasting van de juridische zekerheid waarop iedere burger recht heeft. Deze bepaling is inderdaad van die aard om het legitieme vertrouwen van de burger te verstoren. Wanneer de burger de titel leest van het KB zowel in zijn originele versie van 24 april 1997 als in zijn versie van 14 april 2009, onderwerp van huidige brief, kan de burger zich niet inbeelden dat deze besluiten een uitvoering zijn van artikel 35, 1° van de Wapenwet, die de Regering toelaat de veiligheidsvoorwaarden te bepalen waaraan opslag, vervoer, bezit en verzamelen van wapens of munitie onderworpen zijn. De burger kan zich ook niet inbeelden dat, in rechte en in feite, deze besluiten Art. 21 van de Wapenwet wijzigen.

Daarenboven moet het wapen vervoerd worden uit het zicht en buiten handbereik: hoe kan men deze laatste voorwaarde vervullen wanneer men zich te voet verplaatst, al was het maar de tijd die nodig is om van zijn wagen naar het atelier van de wapenhandelaar te gaan waarvan de winkel niet noodzakelijk voorzien is van een privé parking?

Bovendien vraagt men zich af wat bedoeld wordt met de woorden 'geschikte etui'. Er wordt aan de burger geen enkele juridische zekerheid verschaft daar hij niet weet wat hij moet doen.

De slotvaste koffers of etuis met wapens en munitie moeten vervoerd worden in de slotvaste koffer van de wagen.

Wat in het geval van voertuigen zonder koffer (lichte vracht, monovolume...) of waarvan de overdekking in zeil is en niet in staal? Sommige voertuigen beschikken enkel over een centrale vergrendeling die volledig gedesactiveerd wordt van zodra men een deur opent. Moet de chauffeur, in geval van een politiecontrole, de politiemann uitnodigen om de sluiting van de koffer te controleren vooraleer hijzelf uit de wagen stapt en bijgevolg het sluitingssysteem desactiveert? De politiemann zal deze controle weigeren omwille van de veiligheidsprocedures (risico van opening van koffer met valstrikmechanisme) en rechtsregels (het wetboek van Strafvordering laat de Politie slechts toe over te gaan tot het fouilleren van een voertuig onder bepaalde voorwaarden): het is de chauffeur die de koffer moet openen. Dus, ofwel weigert hij gevolg te geven aan een bevel van een ambtenaar, waarop een sanctie kan volgen, ofwel kan hij niet bewijzen dat zijn koffer wel op slot was, waarop ook een sanctie kan volgen.

Wij merken ook een verschil tussen de Nederlandstalige versie van het besluit in kwestie en de Franstalige versie: in het Nederlands moet de koffer op slot zijn (5° als het vervoer met de wagen gebeurt, worden de koffers of de etuis met het wapen en de munitie vervoerd in de slotvaste koffer van het voertuig) terwijl de Franse versie oplegt dat het voertuig op slot zou zijn en niet alleen de koffer.

Eens te meer wordt de juridische zekerheid waarop iedere burger recht heeft met de voeten getreden.

Bovendien wordt ook hun fysieke veiligheid in gevaar gebracht daar aangeraden wordt om het voertuig niet op slot te doen terwijl men rijdt. In geval van een ongeval dient men inderdaad vlug de inzittenden uit het voertuig te kunnen verwijderen. Dit zal niet meer mogelijk zijn voor een jager die in de Franstalige regio, wapens vervoert in een voertuig met centrale vergrendeling.

Commentaar betreffende voorwaarde 4°

Zo deze voorwaarde nog kan begrepen worden bij vervoer met een wagen, dan is ze toch niet toepasbaar wanneer de jager effectief aan het jagen is. De jager draagt zijn munitie op zich in een aangepaste etui, patroontas of in zijn zakken. Tijdens de jacht verplaatst hij zich en vervoert dus munitie daar hij ofwel velden of bossen doorkruist ofwel zich van een post naar een andere begeeft. Hij kan niet tegelijk zijn jachtactiviteit uitoefenen die vervoer (transport) van een wapen impliceert, en terzelfder tijd de voorwaarden voor vervoer van een wapen naleven.

Niets rechtvaardigt de dubbele verplichting van een zekere verpakking EN van een koffer of aangepaste étui die op slot is. Een koffer, een doos, een valies of een aangepaste étui, vormen die geen zekere verpakking? Dient de munitie in een eerste beveiligde doos te worden gestoken (wat is een zekere verpakking? Een patroontas, de oorspronkelijke verpakking?) die op haar beurt opnieuw in een koffer zal gestoken worden of in een aangepaste étui die op slot is? Dit is tweemaal hetzelfde en het doel om niet onmiddellijk te kunnen beschikken over de munitie wordt al met één enkele verplichting bereikt. Waarom worden er twee opgelegd tenzij het beoogde doel zou zijn om de fout te vergemakkelijken en derhalve de sanctionering te vergemakkelijken? Is het de rol van de wetgever of van de regering om de burger in de fout te lokken om hem beter te kunnen sanctioneren en hem zijn rechten te ontfemen?

Commentaar betreffende voorwaarde 5°

In een voertuig dient het wapen vervoerd te worden voorzien van een veiligheidsslot, in een koffer of in een aangepaste etui die op slot is en in de koffer van het voertuig die op slot is. Drie sluitingen of sloten. Waarom wordt ook niet voorzien in de escorte van het voertuig door een gewapend politiepeloton? Gelukkig is de jager, op het jachtterrein, vrijgesteld van vervoer in de gesloten koffer van zijn voertuig.

Maar, daar voorzien is dat één enkele vervoerverplichting van wapens en munitie "in de slotvaste koffer van het voertuig" niet opgelegd wordt "op het jachtterrein", betekent dit dat de verplichtingen 1° tot 4° en 6° van toepassing zijn op het jachtterrein. Deze abnormale bepaling maakt de jacht zeer moeilijk en levert een nulrendement op inzake veiligheid. Men zou integendeel moeten voorzien dat het geheel van de bepalingen van Art. 15 niet van toepassing zijn op het jachtterrein.

Commentaar betreffende voorwaarde 6°

Het voertuig dat wapens en/of munitie bevat mag niet zonder bewaking achtergelaten worden. Deze regel werd beslist tegen wil en dank van de jachtwereld.

Wanneer de jager bers - of loerjacht beoefent, is hij alleen. Wanneer hij bewakingsrondes of controles uitvoert, is de particuliere jachtwachter alleen. De jager en de jachtwachter zijn niet altijd vergezeld en zijn meestal alleen. Wanneer men in groep jaagt, kan niet voorzien worden in een bewaker per wagenparking, vooral niet wanneer het bejaagde terrein groot is en talrijke parkings bevat. Wanneer zij naar een jachtterrein rijden zouden de jager of de jachtwachter praktisch niet meer kunnen stoppen om te tanken of om een drankje of een maaltijd te kopen.

Het is inderdaad nuttig om de aandacht te vestigen op het gevaar om wapens en/of munitie zichtbaar in een voertuig te laten, maar een permanente bewaking van het voertuig opleggen is belachelijk aangezien dit praktisch onmogelijk is. Gebeurt het niet soms dat politiemensen een voertuig zonder bewaking en met open deuren achterlaten bij een interventie?

Mag men, om wapens en munitie niet in een voertuig achter te laten zonder bewaking, tijdens de gemeenschappelijke maaltijd van jagers en andere deelnemers aan de jacht in een jachtpaviljoen, of zelfs in een openbare plaats, daar zijn wapens plaatsen in een kast, zonder gehouden te zijn aan de verplichtingen dat ditzelfde KB van 14 april 2009 oplegt voor het bewaren van wapens in zijn domicilie?

Aldus zal men wapenrekken moeten voorzien, met kettingen of kabels, om gedurende de maaltijd, de wapens te vergrendelen die bovendien zullen moeten voorzien zijn van een veiligheidsslot? Of,

aangezien er meestal meer dan 5 wapens zijn, moet men dan kasten, koffers of geblindeerde kamers voorzien?

Dit besluit is beledigend

Andere pertinente vragen stellen zich en vragen om wijzigingen. Maar essentieel stelt zich de vraag van het adequate karakter van deze reglementering met als beoogde doel de openbare veiligheid te verzekeren en de wapencriminaliteit te verminderen. Zullen het achter slot opbergen in twee verschillende verpakkingen van munitie, het transport van wapens met trekkerslot en in een slotvaste etui op een jachtterrein door bos en veld, zullen al deze maatregelen de criminaliteitsstatistieken wijzigen of de gewoonten van het schorremorrie dat met een wapen onder zijn vest rondloopt?

Dit besluit en de regels die het oplegt voor het vervoer van wapens is ongegrond, nutteloos, belachelijk, niet-operationeel en vernederend. Een goed voorafgaandelijk overleg met ervaren terreinmensen had veel ongemak en vernederingen kunnen vermijden daar het evident lijkt dat dit KB zondigt door miskennen van het betrokken milieu en van de werkelijkheid. Jagers en jachtwachters zijn helemaal niet tegen de openbare veiligheid, wel integendeel, maar dit besluit is meer een bron van problemen dan van redelijke oplossingen die aanvaardbaar en toepasbaar zijn waar nodig.

Deze reglementering is contraproductief: ze is zodanig ontoepasbaar dat ze niet zal toegepast worden. Maar een routine politiecontrole, of overdreven ijver van een politieman zal volstaan opdat een eerlijke jager of jachtwachter het risico zou lopen om zich voor de correctionele rechtbank te moeten verschijnen met alle dramatische gevolgen vandien. In geval van veroordeling, zowel voor zijn recht om te jagen alsook voor het uitoefenen van een beroep of zijn recht op wapenbezit.

Jagers en jachtwachters zijn burgers die ieder jaar een "attest van goed gedrag en zeden" moeten voorleggen om een jachtverlof of het jaarlijks valideringsvignet te kunnen bekomen. Uit respect voor de wet hebben zij hun wapens aangegeven terwijl anderen, wellicht veel gevaarlijker, dit niet gedaan hebben. Jagers en jachtwachters kunnen niet aanvaarden dat zij door de overheid gelijkgesteld worden met gangsters.

Dit besluit moet herzien worden

De Federale Regering moet dit KB herwerken: dat zal haar geloofwaardigheid verbeteren evenals haar juridische veiligheid. Maar vooraleer het KB ten gronde te herzien, dient eerst een tweede paragraaf te worden toegevoegd aan het nieuwe Art. 15 van het KB van 24 april 1997 die bepaalt dat het geheel van de bepalingen van de eerste paragraaf van Art. 15 niet verplichtend zijn bij vervoer op het jachtterrein, bij voorbeeld door deze eenvoudige zin toe te voegen die de nieuwe tweede paragraaf zou vormen: "De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op het jachtterrein".

In naam van de 25.000 jagers en de 5.000 particuliere jachtwachters van België, vragen wij u officieel om de voorwaarden van bezit en vervoer van vuurwapens aan te passen na de klachten en suggesties van de vertegenwoordigers van jagers en jachtwachters te hebben gehoord.

In de hoop dat het gezonde verstand spoedig zijn rechten zal herwinnen, tekenen wij, Mijnheer de Minister, Mevrouw de Minister, met heel voorname hoogachting,

in naam van de jagers en de jachtwachters,

Léon Lhoist,
Ondervoorzitter

Benoît Petit
Voorzitter

Bovenstaande brief wordt eveneens voor volledig akkoord ondertekend door:

Le Royal Saint-Hubert Club de Belgique/ Koninklijke Sint-Hubertus Club van België
L'Union professionnelle du Saint-Hubert Club – Ligue des Chasseurs, Dhr. Léon Lhoist, Voorzitter
Hubertus Vereniging Vlaanderen, Dhr Yves Steverlyncx, Voorzitter, Dhr. Dirk Boelens, Ondervoorzitter
La Fédération des Chasseurs au Grand Gibier de Belgique, Dhr. Léon Lhoist, Voorzitter
L'Amicale des Chasseurs de la Région Wallonne, Dhr. Michel Servais, Voorzitter
L'Association des Gardes particuliers de la Région wallonne, Dhr. Christian Sulmont, Voorzitter

Le Solitaire ardennais, Dhr. Eddy Pirard, Voorzitter

Koninklijke Sint-Hubertus Club van België/Royal Saint-Hubert
Club de Belgique
Boulevard Lambermont, 410
1030 Bruxelles
info@rshcb.be , voorzitter@hvv.be

Contact: Benoît Petit au 0475/94 11 88
HVV op 02/242 00 45